

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Clericorum Cvm Foeminis Cohabitatione, Licitane Ea Sit An Non, Tractatus Ethicvs

Bossem, Matthias van

Dvaci, 1586

Qvoniam Chartarvm Aliquid Redvndat Svbiiciemvs Hic Pleniùs sententiam
S. Basilij, quæ breuiter posita fuit fol. 86.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45844

QVONIAM CHAR-
TARVM ALIQVID REDVNDAT

SVB ILLIEMVS HIC PLE-
nius sententiam s. Basilij, quæ bre-
uiter posita fuit fol. 86.

Basil. asceticarum constitutionum cap. 3.

Oportet non modò regere cogi-
tationes, sed quoad eius fieri po-
test, ab earum etiam accessione
quasiq̄ colloquio disungi:
præsertim quæcunq; dum appropinquât
passionésq; nobis in memoriã redigunt,
rationem turbant atque cõfundunt, bel-
lâque & pugnas cient in anima. Etenim
quod nobis inuitis ingruit, capessere bel-
lum, necessitatis fuerit: sed quod sibi ipse
quispiam volens excitare præsumat, id san-
nè à ratione fuerit alienissimum. Namq;
in priori qui succūberet, veniam ille for-
tasse consequeretur, quod tamen absit à
Christi militibus. At verò in posteriori
quem superari contingeret, præterquam
quòd is irrisionibus foret dignissimus, e-
tiã ab omni venia excluderetur. Oportet
igitur mulierũ quoque colloquia, & cõ-
gressiones quàm maximè fugere, nisi in-
cui-

euitabilis aliqua aliter cogat necessitas. Et quando talis quidem aliqua nos deprehendit necessitas, nō aliter quā ab igni tunc cauere, perniciosissimāsque & celeres facere secessiones conuenit. Vide autem quid hac de re dicat sapientia, Alligabit aliquis ignem in sinu: uestimenta verò nō comburet? Aut ambulabit aliquis super ignem carbonum; & pedes non comburent? Quòd si autem quis dicat, se nihil ea ex re nocenti sentire, quòd mulierū accessibus frequentetur, aut cum eis familiarem vt plurimum cōsuetudinem habeat: hic virilem nō participat naturā, sed est res quæpiā prorsus absurda, quasi si in medio masculini & foeminini sexus constitutus foret, cuiusmodi illos appellant homines, quos à natiuitate contingit esse eunuchos; si modò talibus donā dum, quòd nulla in foeminas vnquam passione commoueantur. Nam vt sapiēs ait, concupiscentia eunuchi de uirginauit iuuenulam. Aut si virilis non est expers naturæ, iam nil sentit, quum passionibus interim submergatur: haud ferè aliter quā ebrij & phrenetici, qui etiā si grauissima patiantur, extra omnē tamen se putant

tant

tant esse passionem. Attamē quod extra omnem consistit rationem, verbis fingamus; nempe esse aliquem, qui viri passione nō pungatur. Verumenimvero etiāsi ipse nihil patiat virile, haud tamen alijs facile persuaserit, nihil tale se pati. Iā verò quod quis nullo bono proposito facinore aut virtute, populum scandalizet, id apud autorem arbitror non carere periculo. Deinde est hīc & aliud quiddam videre. Nā vt maximē in cogitationibus suis vir nullum acciperet nocentū & corruptelam: at non ita de fœmina contēdet: quasi & illa extra corporis affectiones sit posita. Sed illa, quum ratione sit infirma, habeatque procliuē valdē, adeoque præcipitem, illiusmodi ad passionē, naturā, fit vt frequenter aliquid patiat per illum, qui incautē præsentiam eius admittit. Atque ipse quidem vulneratus nō fuit, sed vulneravit frequenter etiam nescius. Et sub prætextu spiritualis caritatis frequentās ad virum virtutis cultorem muliercula accessiones, incipit se per oculos peccato ingurgitare concupiscētiæ, & lasciuos suos per obtutus, proximi sui sese vultu & specie pascit, suāmq; virginita-

ginitatem internam, quam sponsus Christus amat præcipuè, impuris constuprat cogitationibus. Quare quò nihil horum contingat malorum, consentaneū fuerit, vt, si quidem ita fieri potest, in vniuersum mulierum vitemus consortia: sin minùs, at frequentes saltem earum atque protēfos deuitemus sermones, & congressiones. Non quasi genus ipsum odissemus, absit hoc: nec ita, quasi earum abnegaremus cognationem; sed vt eos decet qui præsunt, & vt quantum fieri potest, proximus cū alijs quidem foeminis omnibus, vtpote quæ eādem omnes obtineāt nobiscū naturā humanam, tum ijs præcipuè, quæ sancta pro puritate seu castitate certamen susceperūt, & simili nobiscum quasiq; germana in pugna versantur. Sic illarum debemus vitare familiaritatē, vt ne à qua abhorremus passione, quæque nobis prohibita est, de illa in mentē cogitare veniat. *Εν προσηγορίᾳ δὲ ἦθεν πνευματικῆς ἀγάπης τὸ γύναιον συνεχῶς πρὸς τὴν ἀσκητὴν ἀφικνέμενον, ἀρχεται δι' ὀφθαλμοῦ τῆς ἀμαρτίας ἐμφορηθῆναι, καὶ ἀκολούτοις ὀμμασι τὴν τῶν πλησίων ἰδέαν ὀπίσκεισθαι, καὶ τὴν ἐνδοῦ παρθένον, ἥς μάλιστα*

μάλιστα ὁ νυμφίος ἐρᾷ, τοῖς ἀκαθάρτοις λογι-
 μοῖς ἀφαιρείει. ὡς ἂν τοῖν μὴδ' ἐν τῷ εἰρη-
 μέων Συμβαίῃ, φυλάττεισθαι προσήκει, εἰ μὲν
 οἷόν τε, καὶ παντελῶς; εἰ δὲ μὴ, τὰς γὰρ Συχνὰς καὶ
 ὄπιτεταμένας ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καὶ Συτυ-
 χίας, ἔχως μισθῶντας τὸ γένος, ἀπαγε, ἔδ' ὡς
 ἀπαρηχμένους τῶν ἐκείνων Συγένεσαν, ἀλλὰ καὶ
 ἀρροῖσαμένους καὶ ὠφελῶντας τὰ δυνατὰ πᾶσαν
 μὲν κοινωνῶσαν τῶν ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐξαίρετος
 δὲ τὰς τοὺς ὑπὲρ τῶν ἀγγείας ἀγῶνας ἀνελωμέ-
 νας, ὡς τὰ ἀδελφὰ ἡμῶν Συναθλῶσας, τῶν δὲ
 συτυχίαν φυλαττομένους, ἵνα μὴ πάσης ὀπα-
 ρητημεθα, καὶ ὡς ἀπορηρεύσαμεν, ὑπόμνημα γέ-
 νηται.

Coll. Sav. Lib. Gesen. Paderb.